

ПРОЛЪТНИ ГОСТИ

(Весела сценка въ една картина)

Действующие лица:

ЖАБА КЕКЕРИЦА, прочута оперна пѣвица.

ЕДИНЪ ЩЪРКЕЛЪ и две деца: **ТАРАТОРЧО** и **РАПОНЧО**.

Сцената представя зелена морава. Отъ страни шубраци. Въ блатото се излежава на меко легло Жаба Кекерица.

ЩЪРКЕЛЪТЪ

(Приплѣсва съ криле и кацва на моравата, близо до блатото).

Трака-тракъ, трака-тракъ,
ето ме — довтасахъ пакъ.

(Оглежда наоколо)

Жабки мили, жабки мили,
де ли сте се вие скрили?

(Подскача около блатото и наднича въ него).

А пъкъ какъ съмъ изгладнѣлъ,
три дни нищо не съмъ ялъ!

(Спира се).

Нѣщо ми горчи въ устата,
а боли ме и главата.

Ахъ, отъ тозъ аеропланъ,
сякашъ вече съмъ пиянъ!

(Разхожда се изъ тревата и търси нѣщо за ядене).

(По пжтеката въ страни минаватъ две момчета — Тараторчо и Рапончо. Ядатъ ябълки. Съглеждатъ щъркела и се развикватъ).

ТАРАТОРЧО

Ей, Рапончо, тука вижъ:
има ли таквозъ въ Мъглишъ?

РАПОНЧО

(Изненаданъ)

Щъркелъ! И какъвъ е милъ,
като агне презъ априлъ!

ТАРАТОРЧО

Но измършавѣлъ съвсемъ!
Хайде, ний да му дадемъ
ябълки единъ калпакъ,
че да стане здравъ юнакъ.

РАПОНЧО

Щъркелитъ не ядатъ
ябълки, че да растатъ!
Тъ обичатъ затлъстѣли
жабки и ги гълтатъ цѣли!

ТАРАТОРЧО

Жабки какъ ще му дадемъ,
като нѣмаме съвсемъ.
Вижъ да лапа зеленчукъ,
зеле, краставици, лукъ —
имаме такива тукъ.
Ами жабчета — дори
не ще найдемъ и съ пари.

РАПОНЧО

(Чука го по носа).

Хичъ да се не грижишъ, братъ.

Туй поне е занаятъ
не за нашитъ глави,
а за щъркела — нали?

Ха, сега да си вървимъ,
че да го освободимъ.

Жабки, гущери — безброй,
самъ ще си намѣри той.
(Отминаватъ по пжтеката).

ЩЪРКЕЛЪТЪ

(Връща се отново край блатото).